

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 6 năm 2021

Số 554

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Do đâu sự sáng suốt đã hình thành?
- 2) Làm sao thanh tịnh được?
- 3) Muốn phân minh mọi việc phải làm sao?
- 4) Tham thì phải thâm tại sao?
- 5) Tình thương và đạo đức có hữu ích gì không?
- 6) Thực hành chánh pháp phát triển không?
- 7) Quý yêu Trời Phật có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 17-08-2003 5: 55 AM 1) Hỏi: Do đâu sự sáng suốt đã hình thành? Đáp: Thừa do sự thanh tịnh đã hình thành. Kệ: Quy nguyên thức giác tự hình thành Thức giác tâm tu tự tiến nhanh Hội tụ chơn hồn quy hội đủ Thành tâm phục vụ trí phân thành.	Atlantic city, 18-08-2003 10: 20 AM 2) Hỏi: Làm sao thanh tịnh được? Đáp: Thừa thực hành chánh pháp liên tục thì mới đạt được thanh tịnh. Kệ: Thực hành chánh pháp đạt quân bình Chuyển hóa thâm sâu tự giác minh Trần trược không còn lưu luyến mãi Thành tâm thực hiện tự phân minh.
Atlantic city, 19-08-2003 9: 55 AM 3) Hỏi: Muốn phân minh mọi việc phải làm sao? Đáp: Thừa muốn phân minh mọi việc thì phải thực hành chánh pháp. Kệ: Quyết tâm tu sửa tạo phân minh Khai triển phân minh tự chuyển trình Uyển chuyển không ngừng tâm đạt pháp Thành tâm hành pháp tự phân minh.	Atlantic city, 20-08-2003 7: 35 AM 4) Hỏi: Tham thì phải thâm tại sao? Đáp: Thừa tham thì phải thâm vốn. Kệ: Tham thâm phải lỗ thêm thân tâm Khó ngủ khó tu tự hại thâm Nguyên lý không hành thân cực khổ Tự mình khủng hoảng tạo tham đồ.
Atlantic city, 21-08-2003 1: 50 AM 5) Hỏi: Tình thương và đạo đức có hữu ích gì không? Đáp: Thừa tình thương và đạo đức rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Tình thương đạo đức rất hữu ích Trí tuệ phân minh tự cứu mình Khai triển chính mình duyên đạt thức Thực hành nguyên lý tự mình minh.	Atlantic city, 22-08-2003 10: 00 AM 6) Hỏi: Thực hành chánh pháp phát triển không? Đáp: Thừa thực hành chánh pháp phát triển. Kệ: Thức giác chơn tu tự cứu mình Giải trược quy nguyên đường chánh pháp Quý tướng Trời cao minh tiến hóa Cảm thông nguyên lý chơn tâm hòa.
Atlantic city, 23-08-2003 10: 35 AM 7) Hỏi: Quý yêu Trời Phật có hữu ích gì không? Đáp: Thừa quý yêu Trời Phật hướng thượng rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Quý yêu Trời Phật giải sai lầm Tự thức bền lâu uyển chuyển thâm Tri giác không ngừng tiến diệu thâm Thành tâm tu luyện tự phân tâm.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

PHỤ Ái 11 (tiếp theo)

...

Không có môn phái nào bày con người ở thế gian đi tới sự điên cuồng tâm loạn. Pháp nào cũng diu dắt con người trong chu trình tiến hóa, nhưng vì con người tự xây dựng lấy sự độc tài và tham ô, rồi đem lại sự tằm tối cho chính mình và buộc người khác phải theo cái đường lối bất chánh đó thôi. Sự thật cái pháp không có bất chánh. Cái pháp từ trong cái khổ đi ra và từ cái tối đi tới cái sáng. Những vị đã thành công về pháp giới đều hành trong khổ. Chu trình tiến hóa của họ gặp nhiều chông gai đau khổ mới tiến tới được. Những hình ảnh đã lưu lại cho chúng ta thấy, Jésus Christ cũng bị đóng đinh, cũng bị khổ, bị này bị kia. Chúng ta tạm xem với mắt thịt đã thấy người thành công của đạo pháp toàn là người đã chịu nhục, chịu đau khổ thì chúng ta phải hành tiến theo đường lối đó và chấp nhận để tiến.

Bây giờ, khi không ra kiếm người đập chúng ta, chúng ta mới thành Phật sao? Không phải! Chúng ta có nghiệp mà nghiệp của chúng ta, chúng ta phải chấp nhận để tiến. Cái nghiệp duyên nó giầy xéo chúng ta, chúng ta phải chịu. Hoàn cảnh nào chúng ta cũng phải chấp nhận, học nhẫn để tiến. Lúc đó, các bạn thấy tình thương và đạo đức là cao quý. Rốt cuộc cởi mở cho tâm hồn, vì các bạn ý thức được phần hồn là bất diệt thì chúng ta phải chấp nhận để tiến. Nó đâu có bị kẹt mà phải sợ, nhưng mà người phạm sợ. Không tu, không có phương pháp thì phải sợ, đó là đau khổ. Tôi phải cầu cạnh chỗ này, chỗ kia, chỗ nọ, rồi chần động cả càn khôn vũ trụ, kêu réo vị Phật này tới vị Phật kia, vị Phật nọ, rồi chính mình chẳng thực hiện còn ý lại nơi người này, người kia, người nọ, chẳng làm được việc gì cho chính mình.

Các bạn đã có ảnh hưởng tốt ở thế gian. Các bạn thấy Chúa, Phật chẳng hạn, những vị đó đã thành công về đạo pháp, mà các bạn đi trên con đường đó. Hỏi bề trên có chứng minh cho các bạn không? Luôn luôn phải chứng minh, vì đó là đường hướng tiến hóa của phần hồn đi tới vô cực, vô biên. Bề trên luôn luôn phải chứng minh cho các bạn. Các bạn phải hòa hợp tự nhiên đi tới đó. Rồi tự nhiên hòa

hợp với bề trên, quý mến bề trên và xác nhận rõ ràng sự thật bề trên đã có và đang có, chớ không bao giờ dám phủ nhận rằng không có Phật, không có Tiên, không có Chúa. Phải có! Những người đi trước luôn luôn cảm thấy rằng mọi sự việc do bề trên an bài, chớ không phải chúng ta có khả năng nào làm được việc đó.

Cho nên, chúng ta phải tuân tự, tự tu, tự tiến, tự sửa, tự hóa giải mới nên một sự nghiệp tu học tại càn khôn vũ trụ này.

“Pháp xuyên lại rõ tiền duyên”: Cái pháp mà xuyên qua rồi lại rõ tiền duyên. Chúng ta tu, rồi chúng ta vượt qua để đi lên thì chúng ta thấy rõ tiền duyên, chúng ta không phải là người tại thế gian. Phần hồn chúng ta không phải ở đây có thể cấu tạo, chúng ta xuống đây học hỏi để tiến hóa mà thôi.

“Trong sanh có tử chuyển xuyên thế tình”: Ở thế gian trong sanh có tử, sanh là để học hiện tại, tử để chuyển hóa đi lên. Vượt qua thế gian để đi lên.

“Xét xem thực cảnh càng minh”: Chúng ta xét xem thực cảnh rồi càng minh, càng thấy rõ hơn. Càng thấy rõ tiền duyên, nguyên căn của chúng ta và tội trạng sai lầm bề bề của chính mình.

“Minh tình chơn thật càng minh lý Trời”: Minh sự chơn thật. Không sai một li tí nào. Vì bên trên quá nhẹ và chúng ta nuôi dưỡng một tâm hồn trần tục ở trong đây đầy thắc mắc, không tự giải nổi. Đó kêu bằng trần tục, vô minh. Rồi chúng ta minh, chúng ta hòa hợp. Chỉ từ từ tuân tự trong lẽ độ tiến hóa, thanh giải, sáng suốt. Mỗi đêm mỗi tự hành, tự tiến. Lúc đó, chúng ta mới thấy lý Trời là cao siêu.

“Hào quang chiếu rọi sáng ngời”: Khi các bạn muốn nhận thức được hào quang của bề trên thì ít nhứt các bạn phải tom góp phần thanh điển ngay trung tim bộ đầu của các bạn. Các bạn mới hòa cảm với bề trên. Các bạn mới thấy rõ rằng sự sáng suốt của Trời Phật đã bao vây các bạn từ thuở nào, đã chiếu rọi cho các bạn sáng ngời mới có sự sống tại dương gian trần tục này để học hỏi và tiến hóa.

“Tâm ta tằm tối vì đời tạo nên”: Vì bản tánh eo hẹp chậm trễ tạo cho chúng ta tằm tối, không thấy đó

thôi. Rồi đâm ra tự đắc nói rằng ta đây chẳng cần ai, chẳng cần Trời Phật. Không biết Trời, biết Phật, là nó cũng chưa biết nó. Nếu nó biết nó thì nó phải biết Trời, Phật. Vì nó chưa biết nó mới chửi Trời Phật. Khi nó biết nó rồi, thì nó thấy tội nghiệp cho nó, vì nó quên nguyên căn của nó. Nó cảm thấy đau khổ và nó cảm mến Trời Phật đã thực hành mọi việc cao quý. Đi trước để ảnh hưởng bằng mọi cách, từ hành động cho đến tư tưởng, để dìu dắt nó. Nó cảm thấy tội lỗi trong lúc sai lầm, nhưng mà bề trên không bao giờ chấp nhứt. Bề trên cũng như người mẹ. Khi con đến thì mẹ phải vuốt ve và cho nó uống thêm sữa của mẹ nữa là khác. Thương yêu, không bao giờ ghét nó. Chính nó sai lầm rồi nó tự ghét nó. Nó ngăn chặn và tạo ra một bề thế để chống đối rồi

tự giam hãm lấy nó mà thôi, sống trong phạm vi eo hẹp.

Từ ngày các bạn chưa tu, các bạn cảm thấy thế nào? Thấy sống trong eo hẹp bơ vơ, sống trong của cải vật chất, cờ bạc này kia, kia nọ. Hằng tuần, các bạn bận rộn về chuyện không đáng và không cần thiết mà thôi. Bây giờ, các bạn ngồi thiền, người đời họ dòm các bạn không đáng và không cần thiết. Nhưng trong thâm tâm các bạn thấy: tôi đang làm việc rất cần thiết. Vì đây là cảnh đời đời nuôi dưỡng tâm hồn tôi và để tôi tiến tới sự sáng suốt minh định. Tôi xác nhận rõ rằng tôi không còn bị tiêu diệt như thuở tôi chưa tu.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

H, ngày 16/12/2001

Kính Thầy,

Con là L V T cùng vợ và con của con rất tiếc không được gặp để thăm Thầy lần này, vì chúng con phải về Việt Nam để cưới vợ cho con trai con, cho tròn bổn phận làm cha mẹ, gia đình kính chúc sức khỏe Thầy.

Và sau đây con mạo muội xin Thầy giúp cho đứa con gái lớn của con tên là L O, sanh năm 1966, qua Mỹ gần hai năm, hiện bị một người đàn ông tên là L M T, tuổi tân hợi (43 tuổi) đã có 5, 6 đời vợ, cả chục đứa con rơi. Anh ta có bừa bãi nên làm cho con gái con phải đam mê và bỏ gia đình con đi theo hắn ta, đi làm vất vả nuôi hắn ta, gia đình con điều đứng vô cùng.

Con và gia đình xin Thầy thương xót giúp cho con để con gái con được về sống bình thường với gia đình con, cho vợ chồng và các con của con lấy lại quân bình để tu sửa có tiến đạt hơn.

*Kính lạy Thầy,
T*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

H, ngày 29/12/2001

T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16/12/2001 được biết con gái của con đã lỡ thương một người đàn ông đã có nhiều lần vợ và rất nhiều con rơi.

Đây cũng là duyên tiền kiếp của chính nó phải gánh chịu thì mới trả xong. Vợ chồng con nên dùng ý niệm Phật, cho chúng nó bình an là xong. Con có cơ hội học từ bi và thực hiện từ bi, không nên sợ mất con.

Chúc con và gia đình vui tiến.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên*

Thi Ca của Đức Thầy

Frankfurt, ngày 19 tháng 9 năm 1993
THIÊN ĐƯỜNG TRÍ TÂM

Trí Tâm khai triển xuyên tâm
Tuệ giác phân minh tự xét phân
Minh định chơn hồn nay tự giác
Quy y Phật Pháp sống sanh tồn.

Sanh tồn đời đạo quy nguyên
Tình Trời cao đẹp giải khuyên người đời
Ban ơn tự tiến kịp thời
Giải mê phá chấp rõ đời tạm thôi
Tu tâm dưỡng tánh phục ngôi
Thanh thanh diệu diệu sang tòi như nhau
Đường đi kẻ trước người sau
Quy về một mối đối trao đạo đời
Cùng chung nhập định nhớ Trời
Độ tha không ngớt những lời nhủ khuyên
Thực hành chơn pháp tự xuyên
Về Trời thanh nhẹ đạt duyên Phật Trời
Tâm yên trí ổn hợp thời
Trở về nguồn cội đời đời yên vui
Đạo đời khung cảnh đạo mùi
Trì tâm thực hiện rèn trui tự mình
Khai minh trí tuệ hành trình
Tâm linh phát triển do mình dựng xây
Tình thương khai triển hằng ngày
Từ bi mở rộng đổi thay thế tình
Ý lành giao cảm đẹp xinh
Minh tâm kiến tánh hành trình tự đi.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

42. CHUYỆN CHIM BÒ CÂU (Tiền Thân Kopata)

Với người muốn mình lợi...,

...

- Nay bạn, từ trước đến nay, chưa bao giờ loài quạ đau bụng. Ban đêm, trong ba canh, bốn canh, cứ mỗi canh loài quạ có bất tỉnh, nhưng khi chúng nuốt tim đèn, chúng được thỏa mãn ngay lúc ấy. Có thể bạn muốn ăn thịt và cá. Hãy đi nào, món ăn của người không thích hợp với các bạn đâu. Chớ làm như vậy, hãy đi kiếm ăn với ta.

- Thưa ngài, tôi không thể đi.

- Hành động của bạn sẽ lộ rõ, chớ để lòng tham chi phối, chớ phóng dật.

Khuyên nó xong, Bồ Tát đi kiếm ăn. Người đầu bếp cố gắng làm nhiều món thịt cá khác nhau. Lúc giờ các nắp chảo để hơi nóng thoát ra, người đầu bếp đặt trên mặt chảo một cái rá lọc rồi đi ra ngoài, đứng lau mồ hôi.

Trong khi ấy, con quạ từ ổ rơm ló đầu ra, nhìn nhà bếp, biết người đầu bếp đã ra đi, tự nghĩ: “Nay ta sẽ được thỏa mãn tham vọng, sẽ được ăn thịt. Nhưng ta nên ăn miếng thịt lớn hay miếng thịt nhỏ? Với miếng thịt nhỏ, khó có thể đầy bụng mau được. Vậy ta hãy mau chóng mang miếng thịt lớn, bỏ vào ổ rơm rồi nằm ăn!” Quạ bay ra khỏi ổ, đậu trên cái rá lọc. Rá lọc ấy phát ra tiếng động “ki-li”. Người đầu bếp nghe tiếng động, không biết cái gì, đi vào, thấy con quạ, liền nói:

- Đây là con quạ ranh con! Mày muốn ăn thịt nấu cho vị triệu phú của ta. Ta sống làm việc vì

người chủ triệu phú, chớ không vì đồ ngu như mày. Đồ như mày có gì liên hệ với ta?

Kẻ ấy đóng cửa, bắt con quạ, nhổ sạch lông, đem củ gừng giã nhỏ với muối và cây thì là trộn với nước sữa chua, thoa lên toàn thân con quạ, rồi ném con quạ vào ổ rơm. Con quạ chịu đau khổ nằm rên. Bồ Tát, buổi chiều về, thấy quạ gặp nạn như vậy liền nói:

- Ôi con quạ tham lam, vì không làm theo lời ta, vì lòng tham của người, người bị đau đớn lớn.

Rồi Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Với người muốn mình lợi,
Với người thương tưởng mình
Có những lời khuyên bảo,
Nhưng không làm theo lời,
Như con quạ tham lam
Không làm theo lời khuyên
Của con chim bò câu,
Nó bị ngã rơi vào
Như rơi vào tay địch.*

Bồ Tát nói xong, tự nghĩ: “Nay ta không thể ở nơi này nữa”, bèn đi một chỗ khác. Còn con quạ mạng chung ngay lúc ấy. Người đầu bếp nhặt nó từ ổ rơm và quăng nó vào đồng rác.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay Tỳ kheo không phải nay ông mới tham, trước kia ông cũng đã tham, do lòng tham của ông, các bậc Hiền trí đã mất trú xứ của họ. Sau khi thuyết pháp thoại, bậc Đạo Sư thuyết giảng các sự thật. Cuối bài giảng, Tỳ kheo ấy chứng được quả Nhất lai. Bậc Đạo sư kết hợp

hai câu chuyện với nhau, và nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc ấy, con quạ là Tỳ kheo tham lam, còn con bồ câu là Ta vậy.

(còn tiếp)

